

Madonna mia pieta

Dit stuk werd uitgegeven in 1555. In die tijd was de componist al gevestigd en bekend in het Rome van de renaissance, maar keerde hij toch terug naar zijn oorsprong in de lage landen, pas later werd hij beschouwd als een van de belangrijkste componisten van de zestiende eeuw.

Deze klaagzang voor de madonna toont ons een verering voor de heilige maagd die ons tegenwoordig als ongezond obsessief voorkomt maar in de zestiende eeuw uitstekend geschikt was om een vurige passie muzikaal tot uiting te brengen.

Madonna mia,
pietà chiam'et aita,
ch'io moro e stento a torto,
e pur volete.
io grido e nol sentete,
"aqua madonna al foco,
ch'io mi sento morire,
a poco a poco."

Vostra altiera beltà sola infinita,
è causa ch'io me abbruscia,
e 'l consentete.
"aqua madonna....."

Hormai le scema l'affanata vita
nol credi
e con vostri occhi le vedete
"aqua madonna....."

Di chiedervi mercé son quasi roco
sol della pena
mia prendete gioco
"aqua madonna....."

O mijn lieve vrouwe,
ik vraag uw medelijden en hulp
want onterecht ben ik half verhongerd
en u laat dat toe.
Ik roep het uit maar u luistert niet,
blus het vuur, lieve vrouwe
want ik voel dat ik ga sterven,
beetje bij beetje.

Uw verheven schoonheid, uniek en grenzeloos,
verschroeit mij,
en u staat dat toe.
blus het vuur, lieve vrouwe.....

Mijn onrustige leven is tanende
u gelooft het niet
maar u ziet het met uw ogen
blus het vuur, lieve vrouwe.....

Ik ben schor van het bedelen om uw genade
maar van mijn lijden
hebt u enkel plezier
blus het vuur, lieve vrouwe.....